



ApTI– Asociația pentru Tehnologie și Internet

info@apti.ro

www.apti.ro

Document explicativ **Neutralitatea Internetului**

Neutralitatea Internetului este acel principiu care face ca această „rețea a rețelelor” să fie un spațiu liber, independent de orice intervenție a unui furnizor de comunicații electronice care ar decide să aplice un tratament diferențiat între aplicațiile și serviciile furnizate prin intermediul rețelei sale. Un Internet neutru promovează inovația și competiția și asigură dreptul utilizatorilor finali de a alege tipurile de aplicații și servicii pe care vor să le utilizeze, fără să fie constrânși de restricțiile sau de tratamentul preferențial impus de către furnizori unor servicii sau aplicații.

Noi aplicații ale furnizorilor de comunicații electronice permit practici care discriminează, filtrează sau promovează anumite aplicații sau servicii în propriile lor rețele. Astfel de practici pot distorsiona competiția pe piața aplicațiilor și serviciilor Internet și afecta utilizatorii finali. Furnizorii de aplicații și servicii nu vor mai concura în aceleași condiții, pentru că, pe lângă calitatea serviciilor și aplicațiilor va interveni un alt factor care va influența utilizatorii finali: tratamentul preferențial acordat de către furnizorul de rețele. Totodată, va fi afectată și libertatea de alegere a utilizatorilor finali, posibilitatea acestora de a accesa orice servicii sau aplicații doresc: prin aplicarea de practici discriminatorii, furnizorii de rețele vor obliga utilizatorii să aleagă acele servicii și aplicații care sunt favorizate în rețea și care sunt furnizate la un nivel ridicat de calitate. Spre exemplu, un utilizator al serviciilor YahooMail care nu va mai putea accesa aceste servicii la o viteză rezonabilă întrucât furnizorul său de rețea prioritizează traficul GoogleMail, va fi forțat în cele din urmă să apeleze la serviciile GoogleMail. În cazuri mai grave, furnizorii de rețele pot decide să nu permită furnizarea în propriile rețele a unor servicii care ar fi în competiție cu serviciile pe care ei înșiși le furnizează (spre exemplu, un furnizor de rețele care oferă și servicii de telefonie nu va permite aplicații VoIP prin accesul său rețeaua sa Internet).

Dezbaterele asupra neutralității Internetului și necesității menținerii sale ca principiu de bază al Internetului au fost foarte intense în ultima perioadă la nivel internațional. În Statele Unite ale Americii, Comisia Federală pentru Comunicații a adoptat un set de [reguli](#) prin care impun anumite obligații furnizorilor de rețele de comunicații (cu precădere pentru comunicațiile fixe):

- transparență cu privire la practicile de management al rețelei;
- interzicerea blocării oricăror tipuri de conținut, aplicații, servicii legale;
- interzicerea prioritizării anumitor tipuri de trafic, cu excepția cazurilor în care astfel de practici sunt necesare pentru network management.

În **Norvegia**, o serie de furnizori de servicii Internet și de organizații ale consumatorilor, alături de Asociația de Televiziune prin Cablu și Autoritatea pentru Telecomunicații și Poștă au elaborat și adoptat o serie de [principii privind neutralitatea Internetului](#):

- dreptul utilizatorilor la o conexiune Internet cu o capacitate și o calitate predefinite
- dreptul utilizatorilor la o conexiune Internet care le permite să acceseze serviciile și aplicațiile dorite
- dreptul utilizatorilor la o conexiune Internet care nu permite discriminări între aplicații, servicii și conținut.

La nivel european, neutralitatea Internetului a fost unul dintre punctele principale de controversă ale noului cadru de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice. Decizia finală a fost aceea de impunere a unui standard minim de obligații de furnizare de informații de către operatorii de comunicații. Astfel, art.1, alin 3 din Directiva 2002/22/CE modificată prevede că:

„Prezenta directivă nu dispune și nu interzice existența unor condiții impuse de furnizorii de servicii publice de comunicații electronice pentru limitarea accesului utilizatorilor finali la servicii și aplicații și /sau a utilizării acestora, în cazul că sunt permise de legislația națională și respectă legislația comunitară, dar stabilește o obligație de a furniza informații cu privire la limitările respective. Măsurile luate la nivel național cu privire la accesul utilizatorilor finali la servicii și aplicații și la utilizarea acestora prin intermediul rețelelor de comunicații electronice respectă drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice, inclusiv în ceea ce privește confidențialitatea și dreptul la un proces echitabil, astfel cum este definit la articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

Aceste prevederi nu împiedică autoritățile naționale competente să ia o decizie mai tranșantă, care să asigure o reglementare legislativă în favoarea neutralității Internetului.

În Olanda, Parlamentul Olandez a adoptat pe 22 iunie 2011, în pachetul de implementare a Directivei 2002/22/CE, dispoziții de reglementare a neutralității Internetului ca principiu fundamental de transmitere a informațiilor în mod liber prin Internet. Articolul 7.4a ([traducere neoficiala în engleză](#)) din noua legislație olandeză implementează acest principiu.

În România, în data de 2 martie 2011, o Propunere legislativă privind comunicațiile electronice a fost înregistrată la Senat, ea aflându-se în prezent în procedură legislativă.

Acest proiect implementează *ad literam* dispozițiile noului cadru european de reglementare referitoare la furnizarea de informații (art 51 (2) b, Art 60 (8) c sau Art. 106 (1)), fără să abordeze în mod expres necesitatea asigurării și respectării principiului neutralității Internetului. Date fiind argumentele prezentate mai sus referitoare la impactul negativ pe care încălcarea acestui principiu îl poate avea asupra competiției pe piața de aplicații și servicii Internet, precum și asupra utilizatorilor finali, considerăm că este necesară reglementarea **principiului neutralității Internetului prin această propunere legislativă.**

Conform [raportului Comisiei Europene din Aprilie 2011](#), operatorii români de comunicații electronice au blocat accesul la alte servicii concurente (VoIP) în momentul în care au oferit acces la Internet către utilizatorii finali.

În acest sens, **propunem introducerea**, în cuprinsul Propunerii legislative privind comunicațiile electronice, **a unui articol care să stabilească obligația ca furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice să nu împiedice sau întârzie traficul din rețelele lor**, cu excepția cazurilor în care o astfel de măsură este necesară în anumite cazuri specifice.

[Această propunere a fost listată pe InițiativaLegislativă.ro](#) în Martie 2011 și a primit peste 380 de semnături, fiind una din cele mai votate modificări legislative propuse.

16.09.2011